

- 4) Може ли правилата в референтния документ за железопътната мрежа да се смятат за дискриминационни, когато са в противоречие с разпоредбите от правото на Съюза, които Správa železnic (Управление на железниците) е длъжно да спазва?

(¹) Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 4 ноември 2020 г. — А

(Дело C-577/20)

(2021/С 62/14)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Друга страна в производството: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли основните свободи, гарантирани в Договора за Европейския съюз и Директива 2005/36/ЕО (¹), да се тълкуват в смисъл, че компетентният орган на приемащата държава членка трябва да прецени правото на молителя да упражнява регламентирана професия в съответствие с членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС и съдебната практика в това отношение (по-специално решения от 7 май 1991 г., Vlassopoulos, C-340/89 (²), EU:C:1991:193 и от 6 октомври 2015 г., Brouillard, C-298/14 (³), EU:C:2015:652), въпреки че в член 13, параграф 2 от Директива 2005/36/ЕО би следвало да са хармонизирани условията за упражняване на регламентирана професия, при които приемащата държава членка трябва да разреши упражняването на професията на молител, който притежава удостоверение за професионална квалификация от държава, в която професията не е регламентирана, но не отговаря на посочените в тази разпоредба условия за упражняването на професията?
- 2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос: като се имат предвид съображенията, изложени в решение Brouillard, C-298/14, (т. 55) относно изключителните критерии за преценка на равностойността на свидетелства, недопустимо ли е съгласно правото на Съюза в положение като разглежданото в настоящото производство компетентният орган на приемащата държава членка да основе преценката си относно равностойността на обучение и на друга информация за точното съдържание и начина на провеждане на обучението, различна от получената от организатора на обучението или от органите на другата държава членка?

(¹) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

(²) Решение на Съда от 7 май 1991 г. (Irène Vlassopoulos/Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten Baden-Württemberg, C-340/89, EU:C:1991:193).

(³) Решение на Съда от 6 октомври 2015 г. (Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge, C-298/14, EU:C:2015:652).

Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 17 ноември 2020 г. — EZ/Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Дело C-606/20)

(2021/С 62/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: EZ

Ответник: Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 20, първо изречение от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, сключена в Монреал на 28 май 1999 г., подписана от Европейската общност на 9 декември 1999 г. и одобрена от нейно име с Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 г. ⁽¹⁾ и влязла в сила на 28 юни 2004 г., да се тълкува в смисъл, че превозвачът е изцяло или частично освободен от отговорност за загуба на багаж по член 17, параграф 2 от Конвенцията от Монреал, когато пътникът, без да уведоми превозвача, превозва нова или малко употребявана електроника като компактна камера, таблет (IPad) и безжични слушалки в регистрирания вместо в ръчния багаж, въпреки че е имал възможност и е било разумно да пренесе тази електроника в ръчния багаж?

⁽¹⁾ Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенцията от Монреал) (ОВ L 194, 2001 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).

**Жалба, подадена на 24 ноември 2020 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от
Общия съд (девети състав) на 23 септември 2020 г. по дело T-370/19, Испания/Комисия**

(Дело С-632/20 Р)

(2021/С 62/16)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: S. Centeno Huerta)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

- да се уважи настоящата жалба и да се отмени решение на Общия съд от 23 септември 2020 г. по дело T-370/19, Испания/Комисия,
- да се уважи жалбата по първоинстанционното производство и да се отмени Решение на Комисията от 18 март 2019 година относно участието на националния регулаторен орган на Косово в Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения ⁽¹⁾ и
- във всички случаи да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Кралство Испания обжалва решение на Общия съд от 23 септември 2020 г. по дело T-370/19, Испания/Комисия, като изтъква следните основания:

- грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „трета страна“ по смисъла на член 35 от Регламент 2018/1971 ⁽²⁾ с оглед на Договора за Европейския съюз и на международното право,
- грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 111 от Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Съюза и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Косово, от друга страна (наричано по-нататък „ССА с Косово“) във връзка с член 35 от Регламент 2018/1971, тъй като са тълкувани неправилно последиците от липсата на позиция на Европейския съюз относно статута на Косово от гледна точка на международното право,